

VOORWOORD

Het was in een fractie van een seconde dat ik in mijn achteruitkijkspiegel zag dat een vrachtwagen links naar mijn baanvak kwam en mij een kusje gaf achter links op de zijkant mijn koffer. Achteraf bleek dat ik in zijn dode hoek zat.

Wat er daarna gebeurde tartte alle wetten van de fysica, maar goed, ik kwam er zonder kleerscheuren vanaf. Weliswaar omgeven door alle 16 uitgeklapte airbags van mijn voertuig, waarbij de plaatjes, waarachter deze airbags schuil gaan, kundig de andere kant uitvlogen en ik dus niets in mijn gezicht of tegen mijn hoofd kreeg dat enige noemenswaardige schade daaraan veroorzaakte. Een weergalozes prestatie van het embleempje in mijn stuur, gezien de nogal forse omvang van mijn hoofd. Bedankt mevrouw Johanna Quandt, zou ik zo zeggen.

Tijdens de luttele seconden dat je in jouw voertuig op de autosnelweg kaprioleert (nee, niet cabrioleert, want mijn voertuig had zelfs geen schuifdak!), hoorde ik niet zoals destijds Georges Gershwin tijdens zijn talloze treinreizen, Rhapsody in Blue, -zo leerde ik van een nogal vol van zichzelf zijnde presentatrice tijdens een van de concerten van de LUCA scholen afgelopen oktober in C-Mine. Neen, het was eerst compleet stil in mijn hoofd. En toen hoorde ik "un momento dado" (Cruijffiaans Spaans voor: op een gegeven moment, plotsklaps) Satie, meer bepaald Gnossiennes - 1. Lent, en dacht eraan dat ik mijn dierbaren moet vragen dat ze dat (laten) spelen wanneer ik echt het tijdelijke voor het eeuwige verruil.

In dezelfde tijdspanne flitsten beelden van mijn kinderen, mijn vrouw, vrienden, kennissen, jazz en nog een paar andere belangrijke dingen door mijn hoofd, en de overtuiging dat mijn laatste uur geslagen was, dat ook. Betonblokken als vangrail in het midden van de autosnelweg A50 in Apeldoorn zijn uiterst Belgovriendelijk moet u weten. Het leken minuten totdat een soort van stationstem van de "emergency service" van mijn voertuig mij uit deze Satie-ologe adrenaline - extase haalde, vroeg wat gebeurd was en of ze een ambulance moesten sturen. 'Neen dank u, ik leef nog en stel het naar omstandigheden goed'.

Eind goed al goed dus. U kunt zich daarvan komen vergewissen tijdens een van de volgende concerten in onze Sjuur, waar ik als vanouds op het podium kruip om de band aan te kondigen, bij leven en welzijn uiteraard en niet van in een dode hoek.

Een kleine bezorgdheid nog: Frank Vaganee begint meer en meer op Luk Wyns te gelijken wanneer hij onder het dirigeren van de LUCA big band zijn bril hoog op zijn voorhoofd zet. Wij weten allemaal dat Frank in staat geacht moet worden om op een cv-buis van de bouwmarkt, waarvoor Luc Wyns reclame maakt als Bompie, zonder moeite enkele jazz standards te spelen, maar daarom hoeft hij er fysiek nog niet op te lijken. Tot zover mijn mening. En merci BMW.

Willy Borkelmans.

Optreden zaterdag 21 dec

THE BLUESHUFFLERS

Frank en Piet, de twee Belgen die een Jaar of 3 geleden voor het plezier wat wilden spelen zijn niet meer weg te denken in de muziekwereld van Nederland, België en Duitsland. Met een ton aan eigen nummers en hun 5 cd's kregen ze de aandacht van verschillende radiostations. Met hun diepe doorleefde ballades met poëzie on the edge, spelen ze vaak in exclusieve cultuur clubs. Maar ze kunnen meer. Kenners zullen blues roots van de jaren 30 herkennen en als de machine echt op gang komt dan kunnen ze swingen tot Jimy Hendriks fans plots stil worden. Akoestisch en clean, van vertederend tot ruw brengen ze een unieke dynamiek met soms wel een tikkeltje magie. Neem een kijkje op: www.frankpiet.be

Fliepkeswerk

Is saxofoon het meest sonoor klinkende blaasinstrument van het zonnestelsel? Volgens mij zeer zeker niet. Ik hoor jullie al denken waarom hebben we dan meer dan twintig jaar in jouw kroeg uitentreuren saxofoon moeten beluisteren, met of zonder goesting? Daarom!

Hoe ik hierbij kom? Heel simpel, in de ochtend luister ik meestal naar Klara omdat er op mijn vaste zender Radio 1 een flapdrol bezig is die ik niet wil horen, en dagelijks krijg ik de wondermooie klarinet te horen. Zacht, speels, bezwerend, emotioneel, gewoon het mooist klinkende houtblaasinstrument, tout court.

Jaren geleden, het kan best meer dan dertig jaar zijn, heb ik na een concert waar de klarinet solo-instrument was, iemand tegen de solist horen zeggen "Mooi fliepkeswerk". Tot op heden weet ik niet waar dit woord vandaan komt. Ik ben gaan zoeken in Van Dale, Kramer, Petit Larousse, Prisma, gewoon nergens terug te vinden. Totdat ik enkele tijd geleden van Harri-j Sjuur, mijn leverancier inzake muzieklektuur, een muzieklexicon kreeg, meer bepaald LW's Muzieklexicon over de muziek van de twintigste eeuw.

Hierin stond het woord fliepkeswerk.

Fliepkeswerk [fliepkeswerrek]: het ogenschijnlijk virtuoos bespelen van de klarinet als solo-instrument alsof het niks lijkt.

Meteen ben ik op zoek gegaan naar solo's maar dan wel in de populaire muziek. Het heeft me enig werk gekost, ik heb alle CD's en LP's in mijn bezit ter hand genomen, de bijsluitende teksten nagekeken om te zien of er ergens een klarinet werd gebruikt. Het resultaat was wel verbluffend. Hier en daar de klarinet als solo, dan weer als begeleiding. Ik heb voor jullie negen nummers uitgekozen waarvan ik denk dat jullie die moeten beluisteren.

- *Just A Little Kiss* (Jefferson, *Sweet Rendez Vous*, 2005)

- *Le Vent Nous Portera* (Noir Desire, *Des Visages Des Figures*, 2001)

- *All The World Is Green* (Tom Waitts, *Blood Money*, 2002)

- *The Worst Beer I Ever Had* (Buster Pointdexter, *Busters Happy Hour*, 1994)

- *Out Of Time* (Kaat Hellings, *Wide And Low And Swallow*, 2006)

- *Harpies Bizarre* (Elvis Costello, *Mighty Like a Rose*, 1991)

- *The Right Tool* (Think Of One, *Juggernaut*, 1997)

- *Golfin' Blues* (Loudon Wainwright III, *Final Exam*, 1978)

- *Blues in D* (Anna & Kate McGarrigle, *Anna & Kate McGarrigle*, 1975)

rm

Optreden zaterdag 21 maart 2020

JO DIDDEREN & L'EQUIPE DE RÊVE

Frituur
De Tramhalt

Koning Albertlaan 25, 3680 Maaseik
Open 11:30 tot 13:30 en 16:00 tot 23:00
Sluitingsdag: Maandag

Whisky poetry

Voor een flesje whisky sterk en fijn,
moet ik in mijn kastje zijn.
Want na een dag hard gewerkt,
dient dringend het hart gesterkt.

Een whisky kan ik steeds waarderen,
Liefst zou ik alle soorten eens proberen.

Single cask of single malt,
't Is maar hoe je erover kalt.

Zoals WC Fields al zei:

"Heb steeds je flesje whisky bij,
voor als je door een slang wordt gebeten,
en verder mag je de slang niet vergeten."

"Te veel van het goede is slecht",
stelde Marc Twain die aan het goedje was gehecht,
"Maar te veel goede whisky is nauwelijks genoeg,
ook al is het nog maar 's morgens vroeg."

Want whisky is vloeibare zonneshijn,
zoveel edeler dan bier of wijn.

Daarom ging ik op een whiskydieet, tot groot jolijt,
en al vlug was ik drie dagen kwijt.

Carolius Nonk

Optreden zaterdag 18 januari
JAN VERSTRAETEN

'Met de deur in huis vallen' is het perfecte spreekwoord voor Jan Verstraeten. Uit het niets kwam de Sint-Niklazaenaar eind 2018 opeens de muziekwereld binnengestormd met de single 'Moon Face', een filmisch indiepopnummer dat geen enkele ziel onberoerd laat. "Als Steve Reich en Jan Swerts samen de soundtrack zouden componeren van een weemoedige Disneyfilm, zou het resultaat akelig dicht bij 'Moon Face' komen," schreef De Morgen.

De vele verwijzingen naar het filmische karakter van zijn muziek zijn helemaal niet vreemd want Verstraeten is grafieker van opleiding. Hij was eigenlijk bezig met het maken van een film maar veranderde van intentie toen hij aan de soundtrack aan het werken was. Hij ontdekte dat hij toch liever een plaat wilde schrijven en maakte daar meteen werk van. Begin dit jaar verscheen zijn debuut-EP 'Cheap Dreams' bij het Gentse Unday Records waar onder andere Flying Horseman en Trixie Whitley ook hun thuishaven hebben. Nog recenter brak het nieuwbakken muzikaal wonder potten met zijn intimistische cover van dancefloor classic 'Survivor' van Destiny's Child.

Deze man laat zich niet over één kam scheren, laat zoveel duidelijk zijn.
bron: het wilde westen

JOHAN & MARTINE BETTINA
VAN CLEEF
ROUWCENTRA
Mgr. Koningsstraat 4, 3680 Maaseik
Breeërsteenweg 333, 3640 Kinrooi

PB-PP1B-004554
BELGIE(N)-BELGIQUE

JAZZETTE

Café Sjrur Live Maaseik

zaterdag 21 december 2019	The Bleusshufflers	20.30 u
zaterdag 18 januari 2020	Jan Verstraeten	20.30u
zaterdag 21 maart 2020	Jo Dideren & L'Equipe De Rêve	20.30u

De Jazzette is een
3 maandelijks
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

colofon

Redactieadres: Torenstraat 3, 3680 Maaseik
www.sjrur.be
e-mail: sjrurlive@gmail.com

Bijdragen: Willy Borkelmans
René Meuris
Carolius Nonk

Corrector: Arno Latour
Vormgeving: Paul Brouwers

KOEHL & BORKELMANS

Torenstraat 3 B- 3680 MAASEIK

afgiftekantoor
3680 MAASEIK

De Jazzette is een
uitgave van
Sjrur Live v.z.w.

P004554

Torenstraat 3,
B-3680 Maaseik.
Jaargang 19
nr. 4 - 2019

VU: Willy Borkelmans
Javanastraat 39
3680 Maaseik